युक्तिशाली जम्बुकः

रात्रौ इतस्ततः सञ्चरन् कश्चित् जम्बुकः कूपे पपात। तस्मात् कूपात् उत्तरितुं तस्य शक्तिः नासीत्। सः कथञ्चित् पुरःपादाभ्यां यत्किञ्चित् आलम्ब्य आप्रभातं अन्तरेव अवर्तत।

प्रभाते गृहस्य किङ्करी जलमुद्धर्तुं तं कूपं जगाम। सा रज्जुं घटे बध्वा, अन्तर्मोभुं अवनमन्ती कूपस्थितं शृगालं अपश्यत्। ततः सा गत्वा गृहे स्थितान् पुरुषान् आजुहाव।

ते कूपतीरमागत्य घटीयन्त्रपात्रं उभयतो रज्ज्वा बध्वा अन्तरमुञ्चन्। जलेन साकं स शृगालः पात्रे अपतत्। किन्तु स युक्तिशाली स्वपादान् प्रसार्य चक्षुषी निमील्य मृताभिनयं कुर्वन् तस्मिन् जले काष्ठवत् पुप्लुवे।

सर्वे तं मृतममन्यन्त। एवं मन्यमानास्ते तत्पात्रमुद्धृत्य जलेन सह तं भूमौ अपवर्जयामासुः। स तु क्षणं मृतवत् स्थित्वा पश्यत्स्वेव तेषु झटिति एकेन प्लुतेन सन्निहितं इक्षुक्षेत्रं प्राविशत्।